

नव जन्मचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

अभिनेत्री सुपुष्पा भट्टको नाममा अहिले तीन फिल्म मात्र छन् । 'रणवीर' डेब्यु यी अभिनेत्रीले त्यसपछि 'छ माया छपक्कै' र 'चपली हाइट ३' मा काम गरिन् । केही समयअघि फिल्म निर्माता रौनकविक्रम कडेलसँग वैवाहिक जीवनमा बाँधिपकी सुपुष्पाको हातमा अहिले कुनै फिल्म छैन । तर प्रदर्शनको तयारीमा रहेको 'दिमाज खराब'को प्रमोसनल गीतमा सुपुष्पा फिचर्ड छिन् । काठमाडौंमा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा सुपुष्पा हृद अवतारमा पेश भइन् ।

आजको विचार...

भाग्यशी भट्ट

अधिकारको...
(दुई पेजमा)

कलाकारलाई कहिले लगातार असफलता मिल्छ त कहिले सफलता । एक समय फिल्मबाट लगातार असफलता हात पारेकी अभिनेत्री गिरुणा मगरले अहिले भने सफल फिल्ममा ह्याट्रिक मारेकी छन् । अर्थात् उनी लगातार तीन फिल्म हिट दिन सफल भएकी हुन् । संयोगको कुरो के छ भने तीन वटै हिट फिल्ममा उनको जोडी अभिनेता दयाहाङ राई छन् । उनले पछिल्लो समय 'कबड्डी ४', 'जारी' र 'नाझो जाउँ' फिल्म हिट भएका हुन् । एक समय लगातार षण्ण फिल्म दिइकी उनलाई 'अन लक्की नायिका'को ट्याग समेत लाग्यो ।

□ वर्ष २८ □ अंक ७८ □ २०८० असोज १७ गते बुधवार 4 October 2023, Wednesday □ पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

हजारौं नागरिक भोकमरीको जोखिममा : राष्ट्रसंघ

(रासस/एएफपी)

नैरोबी, असोज १६/सुडानको हिंसात्मक द्वन्द्वबाट पलायन भएका हजारौं दक्षिण सुडानी शरणार्थीहरूले 'भोकमरी आपत्काल'को सामना गरिरहेको संयुक्त राष्ट्रसंघले जनाएको छ । ती मध्ये ९० प्रतिशत शरणार्थीको धेरै दिन खानाबिना बितिरहेको राष्ट्रसंघले बताएको छ ।

सुडानका सेना प्रमुख अब्देल फतह अल-बुर्हान र उनका पूर्वसहायक मोहम्मद हाम्दान दालोप्रति बफादार सेनाहरू बीचको लडाइँका कारण पछिल्लो पाँच महिनामा करिब तीन लाख दक्षिण सुडानी नागरिकहरू घर फर्कन बाध्य भएको राष्ट्रसंघको विश्व खाद्य कार्यक्रम (डब्ल्युएफपी) ले बताएको छ । सो संस्थाका अनुसार यो संकटले पाँच वर्षमुनिका २० प्रतिशत बालबालिका कुपोषित हुनुका साथै कम उमेरका पीडितहरूलाई गम्भीर असर पुगेको छ । मध्य अप्रिलदेखि सुरु भएको द्वन्द्वयता कम्तीमा सात हजार पाँच सय मानिसले ज्यान गुमाइसकेका छन् । हिंसा रोक्ने धेरै युद्धविराम असफल भएका छन् । जसका कारण हजारौं मानिस सुडानका सीमातिर धकेलिएका छन् भने धेरै क्षेत्रमा मानवीय संकटको त्रास उत्पन्न भएको छ । दक्षिण सुडानीहरू पहिले नै व्यापक मानवीय आवश्यकताहरूको सामना गरिरहेको मुलुकमा फर्किरहेको डब्ल्युएफपीले जनाएको छ ।

"आज आइपुगेकाहरू द्वन्द्वको सुरुको साताहरूमा भागेका परिवारभन्दा पनि अझ धेरै कमजोर अवस्थामा छन्", डब्ल्युएफपीले भनेको छ । विश्वको सबैभन्दा गरिब मुलुकमध्येको एक दक्षिण सुडान सन् २०११ मा सुडानबाट स्वतन्त्र भएको थियो । तर स्वतन्त्र भएको केही समयमै हिंसात्मक द्वन्द्वको चपेटामा पर्दा भर्खरै जन्मेको देश विभाजित हुँदै आघातमा पर्यो ।

भिण्डीले बजार नपाएपछि किसान समस्यामा

रासस

रामपुर (पाल्पा), असोज १६/व्यावसायिक उत्पादन गरिएको भिण्डी (रामतोरियाँ) ले बजार नपाउँदा यहाँका किसान चिन्तित बनेका छन् । घरायसी प्रयोजनका लागि मात्रै भिण्डी लगाउँदै आएका किसानले यसपटक व्यावसायिक रूपमा खेती गरेका थिए ।

पाल्पाको रामपुर नगरपालिका-६ स्थित प्याक्लुकमा करिब १२ रोपनी जग्गा भाडामा लिएर स्थानीय गंगाप्रसाद बस्याल, राधिका बस्याल र सिर्जना आचार्यले सामूहिकरूपमा भिण्डी खेती गरेका थिए । अहिले उत्पादित भिण्डीले बजार नपाएको गंगाप्रसादले बताए । "रामपुरको बजारलाई मध्यनजर गर्दै व्यावसायिक रामतोरियाँ खेती सामूहिकरूपमा सुरु गरियो, उत्पादन असाध्यै राम्रो छ, तर बिक्रीका लागि बजार छैन, बजार अभावमा टिपेर त्यसै फाल्नुपरेको छ", उनले भने । हाल दैनिक न्यूनतम ५० किलोदेखि बढीमा एक सय ५० किलोसम्म भिण्डी उत्पादन भइरहेको उनले बताए । स्थानीय बजारमा बिक्री नभएपछि स्याङ्जाको वालिङ बजारमा सस्तो मूल्यमा हुवानी खर्चेर पठाउन बाध्य भएको आचार्य बताए ।

"दिनहुँ भिण्डी उत्पादन भइरहेको छ, स्थानीय बजारका व्यापारीले यहाँको उत्पादन खरिद गर्दैनन्, सस्तो मूल्यमा बाहिर पठाउँदा लागत पनि उठाउन धौधौ परेको छ", उनले भने, "बजारीकरणको राम्रो प्रबन्ध नहुँदा हामी किसानलाई मार खेप्नु परिरहेको छ ।" गत जेठदेखि उत्पादन दिन थालेको भिण्डी हालसम्म ७५

किन्टलभन्दा बढी उत्पादन भइसकेको छ । यस क्षेत्रमा उत्पादन भएको भिण्डीको बजार मूल्य सरदरमा न्यूनतम प्रतिकिलो रु ४० देखि बढीमा रु एक सयसम्म रहेको छ । उत्पादन भएको भिण्डीमध्ये सात किन्टल भिण्डी रामपुर बजारमा खपत नभएको किसान बताउँछन् । बोटमा अझै पनि उत्पादन दिइरहेको छ ।

दैनिक भिण्डी टिपेर बाहिरका बजार खोज्दै पठाउनुपर्दा किसानलाई खेती गरेर लागत उठाउन

समस्या परिरहेको छ । अहिलेसम्म भिण्डी बिक्रीबाट करिब रु तीन लाखसम्मको आम्दानी भएको राधिकाले बताइन् । बजार अभावमा दुई किन्टलभन्दा बढी भिण्डी घरमै कुहाएर फाल्न बाध्य भएको उनले गुनासो गरिन् ।

अहिले भिण्डीको मूल्य बजारमा प्रतिकिलो रु ५० देखि ५५ रहेको किसान बताउँछन् । किसानले लागतअनुसारको मूल्य पनि पाउँदैनन् भने भनेको समयमा बजार सहज नहुँदा

उत्पादन बेलाबेलामा त्यसै खेर फाल्नु परिरहेको छ । भिण्डीबाट राम्रो उत्पादन लिन सकिने सम्भावना छ । बजारीकरणको भ्रन्फटले किसानले भरसक यसको व्यावसायिक खेती गर्न मन पराउँदैनन् । टिपेर धेरै दिनसम्म राख्न नमिल्ने भएकाले यसका लागि फल टिप्नेबित्तिकै बजार चाहिन्छ । रामपुरको बजारमा बुटवल, तराई लगायतका बाहिरका बजारबाट कृषि उपज भित्रिने गरेकाले व्यापारीले स्थानीय उत्पादनलाई महत्व दिँदैनन् । विषादी

प्रयोग गरिएका सस्ता कृषि उपज खरिद गरी बिक्री गर्ने आदत परेका व्यापारीले स्थानीय उत्पादन भरसक खरिद गर्न खोज्दैनन् । कालीगण्डकी बैँसीको मुख्य केन्द्रका रूपमा रहेको पाल्पाको रामपुर सहरीकरणका रूपमा विकास भइरहेको छ । यहाँ जनघनत्व बढ्दै गएपनि बाहिरबाट ठूलो परिमाणमा उपभोग्य सामग्री आयात भइराखेको छ । बाहिरी उत्पादनका वस्तुसँग स्थानीय वस्तुले प्रतिस्पर्धा गर्न नसक्दा बजार समस्या निम्तिएको छ ।

आज विश्व पशु दिवस मनाइँदै

पाल्पा, असोज १६/आज विश्व पशु दिवस मनाइँदैछ । जनावरको संरक्षणको बारेमा सचेतना जगाउन हरेक वर्ष अक्टोबर ४ तारिखमा विश्व पशु दिवस मनाउने गरिन्छ ।

सन् १९२५ अर्थात् लगभग ९३ बर्साघि जर्मनको बर्लिनमा जर्मन लेखक हेनरिच जिमरम्यानले विश्वमै प्रथम जनावर दिवस मनाएका हुन् । सन् १९२९ बाट औपचारिक रूपमै अक्टोबर ४ मा यस दिवस मनाउन थालियो, यस दिनमा इटालियन सन्त फ्रान्सिस अफ एसिसी को जन्मदिन पनि पर्ने गरेको हो, यी सन्तलाई ११ औं शताब्दीबाट अहिलेसम्म पर्यावरण र जनावर मैत्री समाजका प्रवर्तक र प्रचारक का रूपमा चिनिन्छ । पशुका अधिकार र तिनीहरूप्रति गरिने मानवीय व्यवहारका बारेमा विवेचना गरिनु यस दिवसको मुख्य उद्देश्य रहेको छ ।

पशुपंक्षी सबैका लागि चासोका विषय हुन् जो हेर्न र देख्न पाउँदा बेरुलै अनुभव हुन्छ । जंगलमा पाइने र घरपालुवा जीवजन्तुहरू हाम्रा लागि विशिष्ट र अति महत्वपूर्ण हुन् । चाडपर्वका बेला होस् वा अन्य समयमा पशुपंक्षीहरूको आनै महत्व रहेको हुन्छ । यिनीहरूको महत्व

आफैमा विशिष्ट छ । कुकुर तिहार, गाई तिहार, गोरु तिहार लगायतका चाडहरूले त जनावरको विश्वमा उपस्थितीलाई नै पूर्णव्याख्या र पूर्णपरिभाषित गरिदिएको छ । हामी मध्ये हरेक मानिसले जनावरहरूको संसारलाई केही हदसम्म खुकुलो पार्न

सक्दछौं । केही जनावर खतरनाक हुन्छन् त केही मैत्री हुन्छन्, जे होस् पृथ्वीमा बस्ने अधिकार सबैलाई समान छ । जनावरलाई खाना, वस्तु, उत्पादन या दासका रूपमा मात्र नहेरिनु असल मित्र र समान प्राणीका रूपमा बुझ्नु जरुरी छ ।

सुविधा सम्पन्न घर भाडामा

सुन्दर नगर तानसेनको कैलाशनगरस्थित "होटल रानीमहल" नजिकै हिमश्रृंखलाको दृश्यावलोकन गर्न मिल्ने, गार्डेन र पार्किङ्गको समेत व्यवस्था भएको, एट्याच बाथरूम, तातो चिसो पानीको व्यवस्था भएको घर भाडामा छ ।

सरकारी, गैरसरकारी कार्यालय, होमस्टे, रेष्टुरेण्ट समेत सञ्चालन गर्न मिल्ने, कम्पाउण्ड भएको घर भाडामा लिन इच्छुक संघ, संस्था, व्यक्ति वा परिवारले निम्न नम्बरमा सम्पर्क गर्नुहोला ।

सम्पर्क नं : ९८४७५९७७७०

पा.वि.हु.द.नं. ०५१/०५२ पा.वि.प्र.का.द.नं. १९/०५१/०५२

सम्पादकीय

मुलुकमा आवश्यकताको पहिचान

समयको गतिसँगै भर्खरै निर्माण भएर कार्यान्वयनको चरणमा रहेको लोकतान्त्रिक संविधानको रक्षा र देशभरिका जनताको चाहना विपरित युवापुस्ता पलायन हुनुपर्ने बाध्यताले गर्दा पनि यो मुलुकले प्रगति गर्न सकेन भन्नेहरूका लागि सरकारको तर्फबाट होस् या विपक्षी दलहरू किन नहुन् सबै मिलेर देश र जनताका न्यूनतम आवश्यकताको परिपूर्ति गर्ने कार्यमा लाग्नु नै आजको आवश्यकता हो । नेताहरू अब देशलाई अराजकताबाट मुक्त गर । लोकतान्त्रिक मूल्य र मान्यताका आधारभूत कार्यशैलीहरूमा व्यापक सुधारको खाँचो देखियो । आफैमा आचरण र व्यवहारसँगै नेतृत्व हस्तान्तरणको कार्यदीशालाई राम्रोसँग अवलम्बन गर । देशलाई आर्थिकरूपमा मात्रै होइन, अनुशासन र कर्तव्यबोधको खडेरीले च्यापिर हेको अवस्थाबाट अब यसलाई मुक्त गर्नुको कुनै पनि विकल्प छैन । राजा, राज्य रजौटा हटाएर लोकतन्त्रको मसिहा बन्ने तरखरले सताई रहेको मुलुकका पुराना दलहरू प्रति नयाँ पुस्ताले पत्याउने गाह्रो पर्ने गरी भएका विभिन्न क्रियाकलाप र सरकार सञ्चालन तथा व्यवस्थापन प्रतिको वितृष्णाले अहिले मुलुक ग्रस्त अवस्थामा रहेको आभाष भइरहेको छ ।

दिनहुँ भ्रष्टाचारका फाइल खोलिदै छन्, अनि त्यतिकै तिव्रताका साथ ती फाइलहरू बन्द गर्नुपर्ने बाध्यतात्मक अवस्थाप्रति अब गम्भीर भएर सोच्ने र समाधानका उपायहरू खोज्ने बेला भएको छ । समस्या कहाँ छ ? कति छ र कसरी समाधान गर्ने भन्ने विषय गम्भीर भएर सोच्नुपर्ने अवस्था हुँदाहुँदै पनि सरकार र नेपालका कुनै पनि राजनैतिक दलहरूले नसोच्दा यी र यस्ता समस्याहरू आएका हुन् । समस्याको समाधान त कहाँ, पहिचान समेत गर्न नखोज्नेहरू सरकारमा विद्यमान छन् । सरकार चलाएर मात्रै पुग्दैन, सरकार चलाएमान र जनपक्षीय छ भन्ने कुराको आभाष हुने खालको वातावरण निर्माण गर्नु पनि महत्त्वपूर्ण पक्ष हो । यस विषयमा सरकार अत्यान्तै गैरजिम्मेवार भएको छ । यी र यस्ता समस्याको पहिचान गरेर समाधान खोज्दै अगाडि बढ्नुको विकल्प छैन ।

f Opinion @ Social Network f

मन खुशी नहोला तर मुहारमा हासो भने सधै हुनेछ किनकी जीवनको भोगाई जे-जस्तो भएपनि अरुको हेराईका सधै आहा । हुनुपर्छ । (काजल मगर्नीको फेसबुक स्टेटस <https://www.facebook.com/magarni.kajal>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू राख्नेछौ । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalapati मा लगन गर्न सक्नुहुनेछ ।

नवजनचेतना दैनिकको रुपमा तपाईंसामु आईरहेको छ । यो पत्रिका अठ रस्तरीय अनि पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अमूल्य सुभावहरूको हामीलाई अत्यन्तै जरुरी छ । पाठकवृन्द तपाईंका सुभावहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौ ।

नवजनचेतना दैनिक
भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

अधिकारको लडाईँ, आरक्षण र सामाजिक विभेद

नेपालको संविधान २०७२ ले हरेक निकायमा महिला सहभागिता ३३ प्रतिशत हुनुपर्ने व्यवस्था गरेको छ । तर अहिलेको परिवेशमा यो अपर्याप्त छ । किनभने महिला भन्ने वित्तिकै दोस्रो दर्जाका रूपमा हेर्ने पात्र, प्रवृत्ति र संस्कृति अझै पनि व्याप्त छ । संविधानमै महिलाको अनिवर्या सहभागिता ३३ हुनु राम्रो हो । बाँकी चाहिँ ६७ प्रतिशतमा पनि महिलाले प्रतिस्पर्धा गर्न पाए पनि महिलाको लागि त्यो अवसरमा पर्नु निकै कठिन चुनौती हो । किनभने नेपाली समाजमा महिलाले अवसरमा प्रतिस्पर्धा गर्नेभन्दा ठूलो जिम्मेवारी घरपरिवार सम्हाल्नुपर्ने अवस्था अझै छ । त्यसैले संविधानबाटै महिलालाई कमजोर देखाइनु आश्चर्यजनक विषय हो । विकसित समाजमा समान सहभागिता खोजिन्छ । महिला र पुरुषको बलस्तर छुट्याइनु विकसित समाजको अभ्यास होइन । महिला र पुरुष बराबर हुनु भन्ने भाष्य हरेक समुदाय र राष्ट्रले निर्माण गर्न सक्नु पर्छ । तब मात्रै महिला पुरुष बराबर हौं भन्ने व्यवहारको विकास हुन्छ ।

महिला अधिकार संरक्षण र संवर्धन गर्न विभिन्न संघ, संगठनहरू स्थापना भएका छन् । महिला अधिकारकर्मीहरूले महिलाको विकास र सहभागिता सम्बन्धी कामलाई अझ व्यवस्थित र प्रभावकारी ढङ्गले गर्न चाहन्छन् । तर त्यस्ता संस्थामा पनि महिलाले महिलालाई विभेद गरेका, महिलाले नै महिलाको विकास र विस्तारका लागि अवरोध बनेका विषय छायामा पर्छन् । यस्तो विषय उठान गर्न पनि महिला अधिकारकर्मीहरू पछि पर्नु हुँदैन । पुरुषसँग अधिकार खोस्नका लागि महिलाबाटै महिलाहरू पछि नपर्नु । महिलाबाटै महिला पीडित नबनु । दशकौँदेखि महिलाले भोगेका दुःख, कष्ट र उत्पीडनका भोगाइ सुनाइ नसक्नु छन् । समाजमा पितृसत्तात्मक सोचले जरो गाढेर बसेको छ । ती जरा उखेलेर फाल्न अझै केही समय लाग्ने देखिन्छ । यसका लागि महिलाहरूले सशक्त र प्रभावकारी रूपमा पहल कदमी चाल्न अपरिहार्य छ । आफ्ना धारणा, विचार र अमूर्त कुरा बुझ्ने क्षमताको कमीका कारण सरुवाती दिनमा आफू पीडित भएको थाहा हुँदैन । पीडित भएको थाहा भए पनि बोल्ने साहस र हिम्मत हुँदैन । तर समाजमा घटने विकसित भइरहेको सामाजिक सञ्जालको प्रयोग र सञ्चार माध्यमको साहयताले पनि व्यक्ति आफू पीडित बनेको महसुस गर्न सक्छ, बुझ्न सक्छ ।

सामान्यतः पितृसत्ता भन्नाले पिता या 'कुलपति' को सत्ता भन्ने बुझिन्छ । विभिन्न क्षेत्र, संगठन हेर्दा पुरुष प्रमुख वा सर्वैसर्वा हुन्छ । पितृसत्तामा पुरुषले स्थान पाउँछ । आजभोलि यस शब्दलाई धेरैले पुरुषप्रधानका रूपमा व्याख्या पनि गर्छन् । सृष्टिमा समान रूपमा विकसित भएका नारी र पुरुषको आफ्नै महत्त्व र भूमिका हुन्छ । ती दुईवटैका

भागरथी भट्ट

महिला अधिकार संरक्षण र संवर्धन गर्न विभिन्न संघ, संगठनहरू स्थापना भएका छन् । महिला अधिकारकर्मीहरूले महिलाको विकास र सहभागिता सम्बन्धी कामलाई अझ व्यवस्थित र प्रभावकारी ढङ्गले गर्न चाहन्छन् । तर त्यस्ता संस्थामा पनि महिलाले महिलालाई विभेद गरेका, महिलाले नै महिलाको विकास र विस्तारका लागि अवरोध बनेका विषय छायामा पर्छन् । यस्तो विषय उठान गर्न पनि महिला अधिकारकर्मीहरू पछि पर्नु हुँदैन । पुरुषसँग अधिकार खोस्नका लागि महिलाबाटै महिलाहरू पछि नपर्नु । महिलाबाटै महिला पीडित नबनु । दशकौँदेखि महिलाले भोगेका दुःख, कष्ट र उत्पीडनका भोगाइ सुनाइ नसक्नु छन् । समाजमा पितृसत्तात्मक सोचले जरो गाढेर बसेको छ । ती जरा उखेलेर फाल्न अझै केही समय लाग्ने देखिन्छ । यसका लागि महिलाहरूले सशक्त र प्रभावकारी रूपमा पहल कदमी चाल्न अपरिहार्य छ । आफ्ना धारणा, विचार र अमूर्त कुरा बुझ्ने क्षमताको कमीका कारण सरुवाती दिनमा आफू पीडित भएको थाहा हुँदैन । पीडित भएको थाहा भए पनि बोल्ने साहस र हिम्मत हुँदैन ।

आफ्नै विशेषता हुन्छन् । तर उनीहरूको लिङ्ग विभेदको मानक बन्छ । एउटा बच्चाको यो संसार देख्न नपाउँदै आमाको गर्भबाटै उसले विभेद भोग्नुपर्ने विडम्बना हाम्रो समाजमा छ । छोरा भए पाल्ने र छोरी भए फाल्ने गलत प्रवृत्ति एउटा संस्कृतिका रूपमा स्थापित भएको छ । बच्चा जन्मिसकेपछि पनि छोरालाई बोर्डिङ र छोरीलाई सरकारी विद्यालय पढाएर आमाबुवाले थप कलिलै उमेरमा कहिल्यै नभेटिने अभिलो विभेद स्थापित गरिदिन्छन् । यस्ता कार्यले त्यो बच्चाको कलिलो मानसपटलमा कस्तो प्रभाव पार्ला ?

हरेक समाजमा पितृसत्ताको स्वरूप फरक छ । तर विभेद समान छ । यो विभेदको विषयमा विभिन्न कालखण्डमा विभिन्न आन्दोलन नभएका होइनन् । तर ती आन्दोलन आन्दोलनमै सीमित बने । आमाको पेटबाट सुरु भएको विभेद, एउटा घर, समाज हुँदै राष्ट्रिय समस्याका रूपमा विस्तार हुन्छ । नेपालको इतिहासमा आममहिलाका तर्फबाट उठेका आन्दोलनको सन्दर्भमा हेर्दा योगमाया

न्यौपानेको समूहले तत्कालीन समयमा गरेको सांस्कृतिक सामाजिक विद्रोहलाई आन्दोलनको थालनीका रूपमा लिन सकिन्छ । यसमा तर्क र विवाद गर्न सकिने धेरै ठाउँ भए पनि आम महिलाको मुद्दामा शासकहरूलाई चुनौती दिएको देखिन्छ । द्वारिकादेवी ठकुरानी र मंगलादेवी सिंहले नेपाली महिलाको हक अधिकारका लागि गर्नुभएको सैर्प पनि इतिहासका पानामा लेख्न लायक छ । विभिन्न कालखण्डमा महिला अधिकार र सहभागिताबारे विभिन्न विद्रोह भएका छन् । यस्ता विविध आन्दोलन र विद्रोह भए पनि विभेदको अन्त्य भने हुन सकेको छैन । नारीलाई दोस्रो दर्जाका रूपमा हेरिने परिपाटी र पितृसत्ताले निर्माण गरेका नीति, नियम र व्यवहारमा हुने लैङ्गिक विभेदले धेरै समस्या निम्त्याएको छ । कुनै न कुनै हिंसाबाट महिला पीडित भएका छन् । तर ती विषय भने बाहिर आउन सकेका छैनन् । कुनै ठाउँमा पीडित महिलालाई धम्क्याएर प्रमाण नष्ट गरेका तथा लुकाएका उदाहरण प्रशस्त छन् । नेपालमा पनि महिलाहरू उच्च पदमा पुगेका छन् । नेतृत्व तथा निर्णायक

भूमिकामा कतिपय महिला पुगेका छन् । तर उनीहरूले महिलाको हक अधिकार प्रदान गर्ने, व्यवहारमा उतार्ने विषयमा भने कमजोर देखिएका दृष्टान्त छन् । अझै पनि सुदूर-कर्णालीका विकट जिल्लाका महिला तथा किशोरीले पुरुषबाट विभेद सहेर बस्नुपर्ने बाध्यता छ । कतिपयले पीडा सहन नसकेर अकालमै मृत्युवरण गर्नुपरेका घटनाहरू गणना गर्न नसकिने अवस्थामा छन् । एउटा विद्यालय तहमा पढ्दै गरेकी किशोरीले विद्यालयको कुनै अतिरिक्त क्रियाकलापमा भाग लिन पनि सक्न भोगेको घटना प्रयाप्त छन् । छोरी मान्छे भएर बाहिर घुम्न जानु हुँदैन । राति घर बाहिर बास बस्नु हुँदैन भन्ने सोच अझै पनि अधिकांश समुदायमा छ । यी घटना सम्झँदा अझै पनि मन भसङ्ग हुन्छ । पछि कारकै कुरा गर्दा अहिले कुनै राजनीतिक दलका भ्रातृ संस्थामा आबद्ध छ । विद्यार्थी राजनीतिक गर्दै गर्दा अधिकांश पुरुषहरूले भन्ने कुरा हो, 'अब उपमेयर लड्नु पर्छ ।' हुन त ती पुरुष मित्रहरूले मलाई श्रद्धापूर्ण ढङ्गले पनि भनेका हुन सक्छन् । तर त्यसलाई म पितृसत्तात्मक सोचका रूपमा लिन्छु । ती पुरुष मित्रहरूलाई म प्रश्न गर्न चाहन्छु- मैले उपमेयरकै लागि तयारी किन गर्नु पर्ने ? म मेयरका लागि चुनाव लड्न असक्षम हो ? महिलाले मेयरका लागि चुनाव लड्न नपाइने हो ? कि म महिला भएकै कारण उपमेयरमै चित्त बुझाउनु पर्ने हो ? महिलाले जहिले पनि बलस्तर वा सामानुपातिकमा मात्रै लड्नु पर्ने हो ? यो मानसिकता कहिलेसम्म ? नेपालको संविधान २०७२ मा छिद्र खोजेर महिलाको हक अधिकार कुण्ठित गर्ने क्रम रोकिएको छैन । राजनीतिक प्रणाली फेरिए पनि नारीमाथि अन्याय र असमानता अन्त्य भएको छैन । नारीलाई कमजोर तथा शक्तिहीन ठानेर पन्छ्याउने परिपाटीको अन्त्य हुन सकेको छैन । ससाना पददेखि उच्च पदसम्म बहुमत नेतृत्व पुरुषकै छ । राज्यका अधिकांश स्थानीय तहमा प्रमुख पदमा पुरुष नै छन् । महिला समानुपातिकमा सीमित भएको अवस्था छ । संविधानले दिएको ३३ प्रतिशतको कोटा पुऱ्याउनकै लागि मात्रै पनि महिलालाई पद दिए जस्तो गर्ने पात्र र प्रवृत्तिको अन्त्य हुन सकेको छैन । घरको भान्सादेखि हुने महिलामाथिको विभेद देशको सर्वोच्च निकायमा पनि देखिन्छ । घरको कामकाज र समाजको व्यवहारमा महिलामाथि हुने र गरिने भेदभाव, अपमान, नियन्त्रण, शोषण तथा हिंसा त्यही पितृसत्ताका विभिन्न रूप हुन् । हामीले पुरुषको पितृसत्तात्मक सोचविरुद्ध आवाज उठाएर अगाडि बढ्न सकेमा महिलामैत्री समाज निर्माण गर्न टेवा पुग्छ । महिलाप्रतिको व्यवहार परिवर्तन गर्न सकेमा पुरुषको वर्चस्व न्यून हुन सक्छ । तब मात्रै समाजमा समानताको बिगुल बजाउन सकिन्छ । नारामा समानताको संज्ञा दिएर व्यवहारमा अपमानको अराजकता अबको महिलाले कदापि सहन सक्दैनन् । -रातोपाटी डटकम

प्रहरी कार्यालय	५४०२०१
बुटवल ०७१-५४०२२२	मिमअस्पताल भैरहवा ०७१-५२०१९३
स.प्र.क्याम्प बुटवल ९७४३०४३४६९	मिसनअस्पताल पाल्पा ०७५-५२०१११, ५२०४८९
बुटवल रामनगर ०७१-५४१२३३	परिवार नियोजन संघ पाल्पा ०७५-५२०१२३
भैरहवा ०७१-५२०१९९	पाल्पा जिल्ला अस्पताल ०७५-५२०१४४
अर्घाखाँची ०७७-५२०१९९	लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास ०७५-४११२०१
गुल्मी ०७९-५२०१९९	पिचन्द्र परासी ०७८-५२०१८८
परासी ०७८-५२०१९९	भैरहवा आँखा अस्पताल ०७१-५२०२६५
तौलिहवा ०७६-५६००९९	अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल ०७७-५२०२५७
पाल्पा ०७५-५२०१३६, ५२०१९९	तम्घास जिल्ला अस्पताल ०७९-५२०१८८
इप्रेका रामपुर ०७५-६९१५१५	तौलिहवा जिल्ला अस्पताल ०७६-५६०२००
अस्पताल कार्यालय	सिद्धार्थमाल महिला अस्पताल ०७१-५४४४४४
लुम्बिनीसिटी अस्पताल ०७१-५४५५५५, ५५५५५५	बुटवल हस्पिटल ०७१-५४६४३२
लुम्बिनी अञ्चल अस्पताल ०७१-५४०२००, लुम्बिनी नर्सिङ होम ०७१-५४२६४१, ५४५६४१	

रेडक्रस बुटवल ५४१००४	रेडक्रस अर्घाखाँची ०७७-५२०२०५, ४२०१७१
लायन्स आँखा ज. केन्द्र बुटवल ५४५८४५	रेडक्रस गुल्मी ०८९-५२०१६३
मेडिटिक अस्पताल ५४९०७२	नेपाल परिवार नियोजन संघ ०७१-५४००८१
कान्तिपुर टेपल हस्पिटल ०७१-५४७८८०	लुम्बिनी नर्सिङ होम प्रा.लि. ०७१-५४१६४१
आँखा अस्पताल पाल्पा:०७५-५२०३३३, ५२११७९	जन्तेश्वर क्लब न्यामिल १९५७०२१२४६
रामपुर अस्पताल: ०७५-४००५४	लुम्बिनी नि.व्या.संघ भैरहवा ६२०५८८
उपबुकलेखन	बसाई क्लब बसाई ०७६-६९०१०२
रेट्रो क्लब बुटवल ०७१-५४४६००	रेडक्रस केव्ह ०७१-५७७०९९
लियो क्लब अफ बुटवल ०७१-५४५८९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०७५-५२०८४०
रेडक्रस भैरहवा ०७१-५२०२६३	बुटवल जेसिस ९८४७२९९६४
रेडक्रस भैरहवा ०७१-५२६६७३, ९८४७२९२६४	न्यू एक्सा क्लब तानसेन : ०७५-५२२२००
परासी ०७८-५२०१९५	परिवार नियोजन संघ पाल्पा : ९८४७२९७६५
रेडक्रस पाल्पा ०७५-५२०६००	रामपुर टे.इन्स्टी.: ९८५७०६२२४७, ९८५७०६०४०४
रेडक्रस तौलिहवा ०७६-५६००५५	

मेघ : चोटपटकको भय छ सचेत रहनुहोला, तर पनि शुभ कार्यको थालनी हुनेछ ।	तुला : ठीक समयमा सही निर्णय लिन सकिनेछ । सामाजिक कार्य अधि बढ्नेछ ।
बुध : मन प्रसन्न रहनेछ । नयाँ व्यक्तिसँग भेटघाटको अवसर मिल्नेछ ।	बृश्चिक : समाजसेवामा मन लाग्ला । शिक्षामा सामान्य सफलता मिल्नेछ ।
मिथुन : मनोरञ्जन पूर्वक दिन बित्नेछ । नसोचेको ठाउँबाट धनागम हुनेछ ।	धनु : अधिकार प्राप्तिका लागि संघर्ष गर्नुपर्ला, कुनै कुराले मन प्रसन्न रहला ।
कर्कट : सामाजिक कार्यमा सफलता मिल्नेछ । सांघीतिक क्षेत्रमा संचि बढ्नेछ ।	मकर : समाजसेवामा मन लाग्नेछ । नयाँ ज्ञान सिक्ने मौका पनि मिल्नेछ ।
सिंह : प्रेममा मनमुटाव आउनेछ । गरेका काममा छिलासुस्ती हुनेछ ।	कुम्भ : प्रयत्न गरे फाइदा लिन सकिनेछ । साथीभाइसँग समय बित्नेछ ।
कन्या : आदर्श व्यक्तिसँगको सहकार्यले नयाँ अनुभव मिल्ने र नयाँ योजना बन्नेछ ।	मीन : धनाजनका प्रेतहरू पत्ता लाग्नेछन् । वित्तीय संस्थाबाट सहयोग पाइनेछ ।

‘रावायण’ निर्माताको खातामा हालिदिए अनमोलले १० लाख

सुदर्शन थापाको निर्देशनमा फिल्म ‘रावायण’मा काम गर्ने भनेर अभिनेता अनमोल केसीले गत साउनमा पेशकीबापतको १० लाखको चेक बुझेका थिए । तर, दुवै पक्षबीच कागजी सम्झौता भएको थिएन । विश्वासको भरमा काम अगाडि बढेको थियो । जब निर्देशक थापा सुटिङमा निस्कन तयार भए तब अनमोल काम गर्न मानेनन् । त्यसपछि उत्पन्न भएको विवाद प्रहरी हुँदै अदालतसम्म पुग्यो ।

सुदर्शनकी श्रीमती तथा निर्मात्री सुप्रिया कटुवालले असोज ८ गते आपराधिक विश्वासघातको आरोपमा १ करोड १५ लाख क्षतिपूर्ति माग गर्दै अनमोलविरुद्ध प्रहरीमा उजुरी दिएकी थिइन् । त्यही आधारमा असोज १२ गते उनी पक्राउ परे । असोज १४ गते प्रहरीले उनलाई हाजिरी जमानामी रिहा गर्‍यो । रिहा भएकै भोलिपल्ट अनमोलले निर्मातालाई आफूले लिएको १० लाख फिर्ता गरेका छन् । उनका म्यानेजर भनिने निराजन गिरीले सोमबार ‘रावायण’की निर्मात्री चन्द्रकला कटुवाल (सुप्रिया)को बैंक खातामा मंगलबार रकम जम्मा हुने गरी चेक डिपोजिट गरेका छन् । पक्राउपछि प्रहरीसँगको बयानमा भने अनमोलले स्क्रिप्ट चित्त नबुझेकाले फिल्ममा काम गर्न अस्वीकार गरेको र आफूले लिएको पेशकीबापतको १०

लाख फिर्ता गर्न खोज्दा समेत निर्माताले लिन नमानेको बताएका थिए । अनमोलले निर्मातालाई पैसा फिर्ता गरे पनि तनाव ज्यूँकात्थूँ छ । प्रहरीमा बकाइदा उजुरी परेकाले छलफलका लागि उनी जुनसुकै बेला उपस्थित हुनुपर्नेछ । यही सर्तमा उनलाई प्रहरीले

रिहा गरेको हो । उनी अनुमतिबिना देश छाडेर समेत जान पाउने छैनन् । निर्माताले १ करोड १५ लाख क्षतिपूर्ति माग गरेकाले यो विषयमा छिनोफानो गर्न अब प्रहरीले दुवै पक्षसँग सहमतिको प्रयास गर्नेछ ।

-फिल्मी खबर डटकम

पैसा लिएर सिनेमा नखेल्ने पुरानै प्रवृत्ति : सरोकारवाला भन्छन्- समस्या बाहिर ल्याउनु हुँदैन

चलचित्र क्षेत्रसँग सम्बन्धित विभिन्न संस्थाका पदाधिकारीले पारिश्रमिकको लेनदेन र समयका विषयमा कलाकार र निर्माताबीच समस्या रहेको स्वीकार गरेका छन् । यो समस्या लामो समयदेखि रहेको उनीहरूको भनाइ छ । यस्ता घटनाले चलचित्र क्षेत्र नै बदनाम भइरहेको उनीहरूको गुनासो छ । चलचित्र कलाकार संघका अध्यक्ष मोहन निरौला यस्तो समस्या नेपाली चलचित्र उद्योगमा सुर्दोखि नै रहेको बताउँछन् । विभिन्न कारणले समस्या सतहमा नदेखिएको उनको बुझाइ छ । “यस्तो समस्या नेपाली चलचित्र उद्योगमा आजको होइन, सदियौँदेखिको हो,” उनी भन्छन्, “पहिला दबाएर राख्थे, अहिले बाहिर आएको हो । अनमोल (केसी) र सुदर्शन (थापा)को घटना बाहिर आएर धेरैलाई नयाँ लागेको मात्रै हो ।”

यस्ता समस्या बाहिर आउँदा समग्र चलचित्र उद्योगलाई नै दीर्घकालीन असर पर्ने उनी बताउँछन् । “यस्ता घटना बाहिर आउँदा कलाकार र चलचित्र उद्योगलाई नै असर गर्छ,” उनी भन्छन्, “ठगी, विश्वासघात र आपराधिक घटना बाहिर आउँदा कलाकारप्रति दर्शक तथा आमजनताले हेर्ने नजर नै फरक पर्छ ।” काम गर्ने क्रममा भएका घटना बाहिर ल्याउन नहुने उनको धारणा छ । सम्बन्धित खोज्नुपर्नेमा उनी जोड दिन्छन् । संस्थाभित्र समाधान खोज्नुपर्छ भन्ने जागरुकता नरहेको अध्यक्ष मोहन बताउँछन् । केही कलाकारमा समस्या रहेको चलचित्र निर्माता संघले जनाएको छ । अग्रिम ‘पेमेन्ट’ लिएर चलचित्रमा काम गर्ने र कतिपयले पूर्वनिर्धारित समयमा कामै नगर्ने समस्या रहेको सो संघका अध्यक्ष नवल खड्का बताउँछन् । “केही कलाकारमा निर्मातासँग पारिश्रमिक लिने तर काम

नगर्ने समस्या देखिएको छ । हामीले पनि केही यस्ता समस्या संघमै मिलाएर पनि पठाएका छौँ,” अध्यक्ष खड्का भन्छन्, “यो समस्या विशेष गरी ‘शो कलड स्टार’मा छ, अरू धेरैमा छैन ।” धेरै निर्माता एकै व्यक्तिका पछि लाग्दा पनि समस्या देखिने गरेको उनको भनाइ छ । आफूसँग रहेको समयका लागि मात्र कलाकारले निर्मातासँग सम्झौता गर्नुपर्ने उनी बताउँछन् । “निर्मातालाई दुःख दिने, समयमा काम गर्न नआइदिने प्रवृत्ति हाम्रोमा छ,” नवल भन्छन्, “साइनिङ अमाउन्ट लिएपछि जसरी पनि आफूले दिएको समयमा सेटमा पुग्नुपर्छ ।”

आफू व्यस्त भए सुरुमै निर्मातालाई जानकारी गराउनुपर्नेमा उनी जोड दिन्छन् । “समय छैन भने सुरुमै स्पष्ट भन्नुपर्छ । कुन मितिबाट आउन सक्ने हो, सुरुमै भन्नुपर्छ । कहिलेकाहीं दुई/चार दिन तलमाथि हुनु छुट्टै कुरा हो, तर महिनौँसम्म भ्याउँदिन भनेर तिम्रो काम गर्दिनँ भन्न सम्झौता भइसकेपछि पाइँदैन,” उनी भन्छन्, “चलचित्र छायांकनको सँघारमा आएर काम गर्दिनँ भन्दा निर्माताले ठूलो आर्थिक

क्षति व्यहोर्नुपर्छ ।” अरू कलाकार, प्राविधिक, छायांकनका लागि चाहिने क्यामेरालगायत उपकरणका निम्ति निर्माताले रकम दिइसकेको हुन सक्ने उनको भनाइ छ । “छायांकनमा जाँदासम्म निर्माताको ५० लाखदेखि एक करोड रूपैयाँसम्म खर्च भइसकेको हुन्छ,” उनले भने । अप्ठ्यारोमा परेका व्यक्ति संघसंस्थामा आए प्रहरी र अदालतसम्म पुग्ने नपर्ने नवल बताउँछन् । “सुदर्शन थापाकै सिनेमा सेटमा पुगेपछि विपीन कार्कीले विविध कारणले छोडे, पछि निर्माता संघले कार्यालयमा दुवै पक्षलाई बोलाएर छायांकनको मिति नै तोकेर सहमति गराएर पठायौँ,” उनी भन्छन्, “समस्या छ, कहिलेकाहीं काम गर्ने क्रममा यस्तो समस्या हुन्छ पनि । तर, सम्बन्धित संघसंस्थामा जाने हो भने अड्डा-अदालत जानै पर्दैन । आफ्नै संस्थाभित्र सहमति जुट्छ ।” चलचित्र निर्माता तथा निर्माता संघका महासचिव सुनीलकुमार थापा केही कलाकारमा समयका विषयमा समस्या देखिएको बताउँछन् । समयसँगै जोडिएर अरू विषय देखापर्ने उनको भनाइ छ ।

-बाह्यरी डटकम

‘दर्शकको रुचिलाई हामी फिल्मकर्मीले बुझ्न सकेका छैनौं’

अभिनेत्री वर्षा सिवाकोटी जति सुन्दर छिन्, अभिनय कौशलमा पनि उत्तिकै प्रतिभाशाली छिन् । करिब एक दशकअघि ‘नाई नभन्नु ल २’ बाट नेपाली फिल्ममा डेब्यु गरेकी उनी त्यसको एक वर्षपछि रिलिज भएको ‘पशुपतिप्रसाद’ बाट सबैको नजरमा परिन् । अर्थात् उनी यो फिल्मबाट नेपाली फिल्म क्षेत्रमा स्थापित भइन् । उनको अभिनय यात्रा त्यसपछि निरन्तर अधि बढिरहेको छ । हालसम्म एक दर्जनजति फिल्ममा अभिनय गरिसकिन् भने थुप्रै म्युजिक भिडियोमा समेत उनी देखिइन् । तर उनकै भनाइअनुसार वर्षा आफ्नो फिल्मी यात्रामा खास सन्तुष्ट हुने अवस्थामा भने पुगिसकेकी छैनन् ।

गफ स्टेसनमा अन्तर्वाताका लागि आइपुगेकी वर्षाले आफ्नो फिल्मी करिअर, सपना, अपेक्षादेखि सम्बन्ध सम्मका कुरा गरिन् । ‘हनु त आफ्नो कामबाट कोही पनि पूर्ण सन्तुष्ट हुन सक्दैन, हनु पनि हुँदैन,’ वर्षा भन्छिन्, ‘सोचेजस्तो सबै फिल्म सफल पनि हुँदैनन् र हरेक ब्यानरमा सबै जना अटिँदैन पनि । पशुपतिप्रसादबाटै मलाई अहिले पनि धेरैले चिन्नुहुन्छ । यो एक हिसाबले खुसीको कुरा पनि हो । तर यसको ह्याण्डलाई मेटुनुपर्ने समय चाहिँ आयो भन्ने लाग्छ ।’ वर्षाको पनि मुख्य भूमिका रहेको फिल्म ‘परदेशी २’ रिलिजको संघारमा छ । यही असोज २६ गतेबाट प्रदर्शनमा आउन लागेको यो फिल्ममा प्रकाश सपुत र केकी अधिकारी शीर्ष भूमिकामा छन् । नारायण रायमाझी निर्देशित फिल्मको यतिबेला काठमाडौँ उपत्यकाबाहिरका सहरहरूमा प्रचार अभियान चलिरेको छ । प्रचारप्रसारको यो अभियानमा फिल्मको सिंगो टिम हिँडिरहेको बेला वर्षा भने छुटेकी छन् । उनी प्रचारमा त छिन्, तर उपत्यकामा ‘एक्लै’ । यसमा के भएको हो ? गफ स्टेसनमा वर्षाले सोधियो । ‘मेरो सामेल हुने बेला भर्खर आउँदैछ । यसमा यस्तै प्लानिङ थियो आउँदैछ । यसमा यस्तै प्लानिङ थियो पूर्व र पश्चिम गरेर दुई चरणमा पब्लिसिटी गर्ने । पहिलो चरणमा सर्टेन कलाकार जाने र अर्को चरणमा बाँकी कलाकारहरू जाने । त्यही भएर म त्यहाँ नदेखिएको हो । सेकेण्ड फेजमा म जाने हो,’ वर्षाले प्रष्ट्याउने कोसिस गरिन् ।

यद्यपि बागलुङमा केही दिनअघि फिल्मको ग्रान्ड प्रिमियर नै गरियो । सबै कलाकार त्यहाँ पुग्दा फिल्मी शीर्षमध्येकी एक कलाकार वर्षाले आमन्त्रण नै गरिएन । ‘बागलुङमा गरिएको प्रिमियरमा मलाई नबोलाउनुको खास कारण चाहिँ रूथाहा भएन । छोटो समयमा यो सबै भएकाले नभ्याएर त्यसो गरिएको पनि हुन सक्छ । लास्ट आवरमा प्लानिङ भएको भएर नभ्याइएको होला,’ उनी भन्छिन्, ‘यसबारे टिमसँग भेटघाट गरेपछि थाहा होला ।’ ‘परदेशी २’ मा परदेशमा भेटिने एक पात्रको भूमिका छ रे वर्षाको । ‘पशुपतिप्रसाद’पछि उनको करिअरमा एक किसिमको ‘रयाप’ नै छ । फिल्म लगातारजसो आइरहे पनि हिट फिल्म हातमा छैनन् । त्यसैले ‘परदेशी २’ बाट वर्षा निकै आशावादी छिन् ।

यो फिल्म सफल भएको खण्डमा आफ्नो करिअरमा पनि एउटा अर्को टँटा थपिने उनको बुझाइ छ । ‘पशुपतिप्रसाद आजको दिनसम्म पनि ताजा पात्र हो । दर्शकहरूको मनमनमा बसेको फिल्म भएकाले त्यो फिल्मलाई सम्झनुहुन्छ सबैले । अब परदेशी २ ले मेरो करिअरमा अर्को टँटा थप्ला भन्ने लाग्छ,’ आशावादी हुँदै वर्षा

कलाकारलाई विभिन्न खालको भूमिकामा आफूलाई अब्बल साबित गर्न मन लाग्छ । वर्षाले पनि धेरै खालका भूमिकामा आफूलाई प्रस्तुत गरिन् । अब उनलाई केमा रुचि छ त ? ‘बायोपिक फिल्ममा काम गर्न मन छ अब । समाजलाई योगदान दिएका कोही व्यक्तिको जीवनी निर्वाह गर्न मन छ,’ वर्षाको जवाफ छ ।

भन्छिन्, ‘परदेशी २ ले जुन हाइप बनाइरहेको छ । प्रकाश सपुत र नारायण रायमाझीको सांगीतिक क्षेत्रको फ्यान फलोइडले पनि व्यावसायिक सफलता पाउनेमा म विश्वस्त छु ।’ गफ स्टेसनको बसाइमा वर्षाले नेपाली फिल्मका विभिन्न पाटाको पनि कुरा गरिन् । नेपाली फिल्मले सोचेजस्तो सफलता नपाउनुमा ‘फिल्म मेकर्स’ नै दुविधामा रहनु एउटा कारण रहेको उनलाई लाग्छ । ‘दर्शकलाई खास के मन पर्छ भन्नेमा हामी मेकर्स नै कन्फ्युज छौं जस्तो लाग्छ । विश्वभरका फिल्महरू दर्शकले हेर्नहुन्छ र सोहीअनुसार अपेक्षा पनि राख्नुहुन्छ,’ उनी भन्छिन्, ‘प्राविधिक रूपमा हामी अलि पछि नै छौं । किनकि हाम्रो बजेटले नै धेरै कुरा भ्याउँदैन । बाहिरको जस्तो एक्सपेरिमेन्टल फिल्म बनाउँदा हामी चुक्छौं । स्थानीय कथावस्तुको अर्गानिक फिल्म नै तुलनात्मक रूपमा चलिहेका छन् । हामी त्यसमा नै फोकस्ड हुनुपर्छ जस्तो लाग्छ । हाम्रो आफ्नै शैली बनाउनुपर्छ ।’ फिल्म क्षेत्र सरकारको प्राथमिकतामा नपरेको पनि उनलाई लाग्छ । सरकारले फिल्म क्षेत्रलाई प्राथमिकतामा नराख्दा सोचेजस्तो प्रगति हुन नसकेको उनको बुझाइ छ ।

कलाकारलाई विभिन्न खालको भूमिकामा आफूलाई अब्बल साबित गर्न मन लाग्छ । वर्षाले पनि धेरै खालका भूमिकामा आफूलाई प्रस्तुत गरिन् । अब उनलाई केमा रुचि छ त ? ‘बायोपिक फिल्ममा काम गर्न मन छ अब । समाजलाई योगदान दिएका कोही व्यक्तिको जीवनी निर्वाह गर्न मन छ,’ वर्षाको जवाफ छ । आफ्नो कामबाहेक मानिसलाई अन्य विभिन्न कुरामा रुचि हुन्छ । मान्छेका धेरैवटा सौख हुन्छन् । वर्षालाई क्रिकेट हेर्न निकै मन पर्छ । त्यसैले उनी केही समयअघि सम्पन्न एसीसी क्रिकेट हेर्न श्रीलंका पुगिन्, जहाँ नेपाल र भारत हुँदैछ, धेरै नेपाली श्रीलंका जाँदै हुनुहुन्छ भन्ने भएपछि त्यही पुगेर हेर्न नभन्ने भयो र म पनि गएँ । त्यहाँ पुगेर हेर्दा देशप्रेम अझ उजागर हुने रहेछ र गर्वको अनुभूति हुने रहेछ । सोसल मिडियामा रेस्पन्स आउँदा धेरै रमाइलो पनि लाग्यो । इण्डियन युट्युबरले केही प्रश्न गर्नुभएको थियो । त्यो भाइरल पनि भएछ,’ श्रीलंकामा गएर क्रिकेट हेर्दाको अनुभव वर्षा सुनाउँछिन् । वर्षा यदाकदा आफ्नो व्यावसायिकभन्दा बढी निजी जीवनका कारण पनि चर्चा आइरहेकी हुन्छिन् । यस्तोमा उनको विवाह र सम्बन्ध विच्छेद दुवै घटनाक्रम पनि कला-मनोरञ्जन मिडियाका हेडलाइन बने । गत वर्ष विवाह बन्धनमा बाँधिइकी वर्षा त्यसको नौ महिना नपुग्दै मुक्त भइन् । यसबारे पनि गफ स्टेसनमा केही कुरा सुनाइन् । ‘सम्बन्ध टुट्नुमा सायद खराब समय कारण थियो होला । समय खराब चलिरेको बेला मान्छे चिन्न पनि सकिँ होला,’ उनी भन्छिन्, ‘सायद यो घटना जीवनलाई केही पाठ पढाउन आएको रहेछ भनेर बुझेको छु ।’ वर्षाले आफ्नो वैवाहिक जीवन छोटो समयमै टुटेपछि महसुस गरेको कुरा हो सम्बन्धलाई व्यक्तिगत र सामाजिक दुई किसिमले अगाडि बढाउनुपर्ने रहेछ । ‘कसैसँगको प्रेम सम्बन्ध व्यक्तिगत हुन्छ भने विवाहमा पुगेपछि त्यो सामाजिक पनि हुन पुग्छ । सामाजिक सम्बन्धमा चाहिँ एउटा मात्रै कुराले प्रभाव पार्दैन । यसमा धेरै कुरा हुन्छ । हेर्दाखेरि एउटा मात्रै पाटो हेर्नुभएन धेरै कुरा हेर्नुपर्छ,’ वर्षाको बुझाइ छ, ‘कसैसँग रिलेसन गाँस्दा आफ्नो करिअर, सोच र विचारमा के फरक पर्छ भन्ने कुरालाई मूल्यांकन गरेर मात्रै अधि बढ्नुपर्ने रहेछ भन्ने कुरा सिकें ।’

-अनलाइन खबर डटकम

दुर्लभ चराको बासस्थान बन्दै रेसुङ्गा-मदाने वन

गुल्मी, असोज १६/“रेसुङ्गा र मदाने संरक्षित वन क्षेत्र दुर्लभ चराको मुख्य बासस्थान बन्दै गएको छ”, नेपाल पक्षी संरक्षण संघ गुल्मीका परियोजना अधिकृत भरत पन्थीले भने, “विश्वमा पाइने दुर्लभ चरामध्ये यहाँ छ प्रजाति भेटिएका छन् ।”

रेसुङ्गा वन संरक्षित क्षेत्रमा चिरकालीज, रणमच्च महाचिल, डंगर गिद्ध, सोतो गिद्ध, सुन गिद्ध र गोमायो महाचिल तथा मदाने क्षेत्रमा गोमायो महाचिल, सुन गिद्ध, सेतो गिद्ध, डंगर गिद्ध, कस्मेरी मट्टा र काँडेभ्याकुर लगायतका दुर्लभ चरा भेटिएको उनले बताए । यी संरक्षित क्षेत्रमा नेपालमा मात्र पाइने काँडेभ्याकुर पनि भेटिएको उनले जानकारी दिए । नेपालमा पाइने आठ सय ९२ प्रजातिमध्ये गुल्मीमा मात्रै ३५ प्रतिशत रहेको उनको भनाइ छ । संघको गणनाअनुसार रेसुङ्गामा दुई सय ५९ प्रजाति र मदाने क्षेत्रमा दुई सय ७२ प्रजातिका चरा फेला परेका छन् । यी दुवै क्षेत्रमा गरी विभिन्न तीन सय पाँच प्रजातिका चरा भेटिएको संघको भनाइ छ । नेपालमा मात्र पाइने काँडेभ्याकुरको संरक्षण अति आवश्यक भएको भन्दै चराको बासस्थान जोगाउन

जनप्रतिनिधिको भूमिका थप महत्वपूर्ण हुने डिभिजन वन कार्यालय गुल्मीका प्रमुख जीवन पञ्जेनीको भनाइ छ । संघले जीविकोपार्जन तथा संरक्षण समायोजन कार्यक्रममार्फत दुर्लभ चराको खोजी गर्दै आइरहेको छ । कार्यक्रमले यी वन क्षेत्रसँग जोडिएका स्थानीयका लागि वन संरक्षण र सम्बर्द्धनसँगै जीविकोपार्जनका क्षेत्रमा लागि काम गरिरहेको छ । संस्थाले विगत छ वर्षदेखि यी दुई वन संरक्षण क्षेत्रमा कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आएको

हो । रेसुङ्गा नगरपालिकाका प्रमुख खिलद्वज पन्थीले गुल्मीलाई चरा पर्यटनको गन्तव्यका रूपमा विकासका लागि जैविक विविधता संरक्षण, वातावरण र वन क्षेत्रको दिगो विकासमा स्थानीय तहवाट आवश्यक सहयोग गर्ने बताए । नेपाल पक्षी संरक्षण संघले डढेलो, विद्युतीय प्रशरण लाइन र वन्यजन्तु एवं चराचुरुङ्गीको अवैध सिकार लगायतका समस्यालाई चरा संरक्षणको चुनौतीका रूपमा लिएको छ । -**रासस**

सेन्ट कपितानियो स्कुलले गन्यो विजेता विद्यार्थीलाई सम्मान

कृष्ण पोखरेल
पाल्पा, असोज १६/सेन्ट कपितानियो स्कुल तानसेन पाल्पाद्वारा पदक विजेता विद्यार्थीलाई सम्मान गरेको छ । श्रीनगर हबको आठौँ कन्भेन्सनमा सहभागी भई विभिन्न विधामा प्रथम

तथा द्वितीय भई पदक विजेतालाई सम्मान गरेको हो । स्कुलको तर्फबाट कथा लेखनमा सिनियरतर्फ संजालक्ष्मी खड्का प्रथम र विनुमाया ढेंगा द्वितीय भएकी थिइन् । त्यसैगरी कथा लेखन जूनियर

तर्फ यशश्री थापा प्रथम र आलब पाण्डे द्वितीय भएका थिए । यस्तै हाजिरी जवाफ तर्फ अविरेल पराजुलीले प्रथम र दिवस रायमाझीले द्वितीय स्थान प्राप्त गरेका थिए । कोलाजतर्फ स्वेच्छा मल्ल प्रथम र करिना रायमाझी द्वितीय भएकी थिइन् । माइन्ड गेमतर्फ शैली बस्थाल प्रथम र कुञ्जन सोमै द्वितीय भएका थिए । यसैगरी आर्ट जूनियरतर्फ क्रिष्टिना नेपाल प्रथम र अधिराज श्रेष्ठ द्वितीय भएका हुन् । प्रतियोगितामा विजेता तथा सहभागी विद्यार्थीहरूलाई कृष्णा सेवा समाजका अध्यक्ष कृष्णबहादुर बोगटी, विद्यालय व्यवस्थापन समिति अध्यक्ष सागरमान महर्जन, विद्यालयकी प्रिन्सिपल सिष्टर ऐनिस जोसेफ, सहायक प्रिन्सिपल सिष्टर लिलियन लगायतले पुरस्कार वितरण गरेका थिए । विद्यालयले सोमबार विद्यालय परिसरमा एक कार्यक्रमको आयोजना गरी सम्पूर्ण विद्यार्थीहरूमा अरिक्त क्रियाकलापमा हौसला बढाउन तथा आगामी दिनमा धेरै भन्दा धेरै विद्यार्थीहरूलाई सहभागी गराउन सम्मान गरिएको प्रिन्सिपल ऐनिस जोसेफले बताइन् । पुरस्कार वितरण कार्यक्रमको सञ्चालन विद्यालयका शिक्षक कृष्ण खत्रीले गरेका थिए ।

मनको आवाज.....

'नाम पनि युनिक, क्म पनि युनिक'

यूनिक एफ.एम. ५४.३ मेगाहर्ज

विज्ञापनको लागि सम्पर्क :
यूनिक शोसियल कम्युनिकेशन प्रा.लि.
 तानसेन, पाल्पा
 ०७५-५३९८६८, ५३९८६६
 E-mail
 news.uniquefm@gmail.com
 www.uniquefm942.com

खेलकुद समाचार

क्रिकेटमा नेपाल भारतसँग पराजित

काठमाडौँ, असोज १६/चीनको हान्फाउमा जारी १९औँ एसियाड अन्तर्गत पुरुष क्रिकेटको क्वाटरफाइनलमा नेपाल भारतसँग पराजित भएको छ । हान्फाउस्थित जेजिएड युनिभर्सिटी अफ टेक्नोलोजी क्रिकेट फिल्डमा मंगलबार भएको खेलमा नेपाल भारतसँग २३ रनले पराजित भएको हो ।

टस जितेर पहिले ब्याटिङ गरेको भारतले निर्धारित २० ओभरमा ४ विकेट गुमाएर २०२ रन बनाएको थियो । जवाफमा नेपालले पूरै २० ओभर खेल्दा ९ विकेट गुमाएर १७९ रन मात्र बनाउन सक्यो । नेपालले बलिङमा अन्तिम ओभरमा २५ रन खर्चिएको थियो । त्यो महँगो ओभरमा मात्रै भारतका रिंकु सिंहले दुई चौका र दुई छक्का हानेका थिए । नेपालका लागि दीपेन्द्र सिंह ऐरीले १५ बल खेल्दै ४ चौका मदतमा सर्वाधिक ३२ रन बनाए । यस्तै सन्दिप जोरा र कुशल मल्लले समान २९ रन बनाए । जोराले १२ बलमा १ चौका र ३ छक्का प्रहार गर्दा २२ बल खेलेका कुशल मल्लले २ चौका र २ छक्का प्रहार गरे । कुशल भुर्तेलले ३२ बल खेल्दै ४ चौका र १ छक्का मदतमा २८ रन जोडे । आसिफ शेखले ६ बलमा १० रन बनाए । कप्तान रोहित पौडेल ३, सोमपाल कामी ७, गुल्शन भा ६ र सन्दीप लामिछाने ५ रनमा आउट भए । करण केसी रनमा अविजित रहे । भारतका लागि रवि विश्नुले ४ ओभरमा २४ रन खर्चेर ३ विकेट लिए । र आभेष खानले ४ ओभरमा ३२ रन खर्चेर ३ विकेट लिए । अर्शदिप सिंह २ तथा साई किशोरले १ विकेट लिए । त्यसअघि ओपनर यशस्वी जैसवालले शतक प्रहार गर्दा भारतले २०२ रन बनाएको थियो । जैसवालले ४९ बल खेल्दै ८ चौका र ७ छक्का मदतमा १०० रन बनाए । उनले कप्तान रतुराज गाएकवाडसँग पहिलो विकेटका लागि शतकीय साझेदारी गर्दै सानदार सुरुवात दिलाएका थिए । पहिलो विकेटका लागि यो जोडीले १०३ रनको साझेदारी गरेका थिए । भारतले पावर प्लेमा विना क्षती ६३ रन बनाएको थियो । दीपेन्द्र सिंह ऐरीले १०औँ ओभरमा उक्त साझेदारी तोड्दै नेपाललाई पहिलो सफलता दिलाएका थिए । दीपेन्द्रले भारतका कप्तान रतुराज गाएकवाडलाई १०औँ ओभरको पाँचौ बलमा कप्तान रोहितबाट डिप मिडविकेटमा क्याचआउट गराए । गाएकवाडले २५ बल खेल्दै ४ चौका मदतमा २३ रन बनाए । त्यसपछि नेपालका सोमपाल कामीले भारतका तिलक वर्मालाई १२औँ ओभरको चौथो बलमा बोल्ड गर्दै दोस्रो सफलता दिलाएका हुन् । तेस्रो नम्बरमा ब्याटिङ गरेका तिलक १० बलमा २ रन बनाएर आउट भए । लगत्तै १३ औँ ओभरको पाँचौ बलमा सन्दीप लामिछानेले भारतका जितेश शर्मालाई कट एण्ड बोल्ड गर्दै नेपाललाई तेस्रो सफलता दिलाएका थिए ।

अर्थ/कर्पोरेट समाचार

नेप्सेमा दोहोरो अंकको गिरावट

पाल्पा, असोज १६/नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज (नेप्से) परिसूचकमा दोहोरो अंकको गिरावट भएको छ । मंगलबारको कारोबारमा नेप्से परिसूचक १७ दशमलव ५६ अंकले गिरावट भएर एक हजार नौ सय ५८ दशमलव ७२ को बिन्दुमा कायम भएको हो ।

दशमलव ९३, जीवन बीमा शून्य दशमलव ८२, उत्पादन तथा प्रशोधन शून्य दशमलव ७२, लघुवित्त शून्य दशमलव ८५, म्युचुअल फन्ड शून्य दशमलव ८०, निर्जीवन बीमा शून्य दशमलव ६९ र अन्य समूहको उपसूचक एक दशमलव ०५ प्रतिशतले घटेको छ । समता घरेलु लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेडको शेयर मूल्यमा सबैभन्दा धेरै सात दशमलव ९१ प्रतिशतको वृद्धि देखिएको छ । सबैभन्दा धेरै शेयर मूल्य घटनेमा भने सामुदायिक लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेडको शेयर मूल्य सात दशमलव ५४ प्रतिशतले घटेको छ । कारोबार रातो देखिँदा सबैभन्दा धेरै व्यापार समूह एक दशमलव ४७ र जलविद्युत समूहको उपसूचक एक दशमलव ३८ प्रतिशतले घटेको छ । त्यस्तै, बैकिङ शून्य दशमलव ६९, विकास बैंक एक दशमलव २२, वित्त एक दशमलव २७ र होटल तथा पर्यटन समूह एक दशमलव २३ प्रतिशतले घटेको छ । लगातार समूहको उपसूचक शून्य

बालअधिकारप्रति संवेदनशील बनौं ।

- माया, ममता, संरक्षण, स्वस्थ वातावरण, उचित पोषण, शिक्षा, मनोरञ्जन र विकासका अवसर पाउनु प्रत्येक बालबालिकाका आधारभूत अधिकार हुन् ।
 - बालबालिकाका बाँच्न पाउने अधिकार, संरक्षणको अधिकार, विकासको अधिकार र सहभागिताको अधिकारको सुनिश्चित गरौं, गराऔं ।
 - बालबालिकाको अधिकारप्रति राज्य, समाज, परिवार र अभिभावकलगायत सबै संवेदनशील बनौं ।
- बालबालिकाको सर्वोत्तम हितलाई प्राथमिकता दिऔं ।**

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shitalpati.com क्लिक गर्नुहोस् ।

जन्चेतना दैनिकको आधिकारीक वेबसाईट

शितलपाटी .कम

www.shitalpati.com डिजिटल पत्रिका